

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontleen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!



ALIAS ANAÏS

Een thriller ‘noir’

door

Peter Kremel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3499

PERSONAGES

(5 dames – 4 heren)

CHARLOTTE DEKKERS, alias Anaïs - jonge vrouw 20, alias luxe callgirl :

BENNY JACOBS, alias Bas (30'er) - Gigolo, pooier, business man :

BEA SINTJAN, alias Tamara (30'er) - 'Schoonheidsspecialiste' alias luxe call girl:

JEANNE DOKS-MEUTERS, (70-80) - gepensioneerde moeder van Tom, grootmoeder van Celine :

TOM DOKS, alias Jean (57) - enige zoon van Jeanne, vader van Celine, schoonvader van Nicolas Dujardin, boekhouder :

CELINE DOKS, (30'er) - dochter van Tom, echtgenote van Nicolas, kleindochter van Jeanne, CEO Rusthuis 'Zonneweelde' :

NICOLAS DUJARDIN, (30-40) - tweede echtgenoot van Celine, kunstenaar. Franstalige herkomst. Flamboyant. Heeft meestal Franse baret op :

DIRK DROSSELAARS, (35'er) - mentor van Charlotte vanuit Pleegzorg Vlaanderen :

MYRIAM DEKAT, (30'er) - vrouw van Dirk Drosselaars, manisch-depressief :

DECOR

minimalistisch

- De achterkant en zijkant van het decor zijn zwarte doeken.
- Zijkant cour en jardin een deur (*mag ook onzichtbaar voor publiek*). Deze worden gebruikt in functie van welke scène wordt gespeeld. Bvb ingang rusthuis is andere kant dan ingang appartement Charlotte.
- Vooraan kant cour en jardin staat er telkens een stoel, twee in totaal dus. Deze mogen eventueel op een klein verhoogje staan. Deze stoelen worden gebruikt bij de ondervraging (*monologen*). Soms worden deze stoelen betrokken in het spel maar blijven steeds op dezelfde plaats staan. Let wel dat er tussen de twee stoelen genoeg speelruimte is.
- Vanuit de twee voorste stoelen moeten de acteurs via de kortste weg snel op en af de scène kunnen.
- Er zijn nergens felle schreeuwende kleuren. Het enige wat kleurrijk mag zijn is de kledij van Charlotte.
- Een bed, eigenlijk matras met (*zwart of rood*) laken, op een onderbed zonder hoofd en voetsteun. Het onderbed rust volledig op de grond zodat er niet onder kan gekeken worden.
- Een (klein) bureau met laden die zowel in het rusthuis als appartement van Charlotte wordt gebruikt.
- Eén stoel (*apart van de twee vooraan*) die in de speelscènes kan worden gebruikt.
- Indien het podium groot genoeg is, optioneel een schildersezels en enkele canvassen om het atelier weer te geven (*Deel I*).

- Het licht is obscuur, donker, mystiek. Nooit fel licht. (*Zie verder*).
- Lichtstanden en kleurvariatie zijn erg belangrijk om het verschil tussen heden en flashbacks weer te geven. De toeschouwer moet dankzij de lichtveranderingen mee zijn met het verhaal.

KLEDIJ

- Gezien de snelle wissels raad ik aan om iedereen, uitgezonderd Charlotte, gedurende de voorstelling dezelfde kledij aan te laten houden als deze waarmee ze voor de eerste maal in de stoel belanden. Voor Bea kan er bij klantbezoek misschien een kledingstuk aan toegevoegd worden, bvb vestje of stola. Iets dat snel uit en aan kan aangezien zij soms van de scène rechtstreeks op de stoel moet.
- Charlotte haar kledij evolueert in het stuk van doorsnee naar sexy chique (niet hoerig aub). Zij is de enige die kleurrijke kledij mag dragen. Ook haar haren kunnen al eens een (eenvoudige) switch kennen. Zij wisselt enkele malen van kledij.
- De kleurtinten: overwegend sombere kleurschakeringen. Alhoewel voor Charlotte het frivoler van kleur mag zijn, niet schreeuwerig. Zij mag er tussen alle andere personages wat uit springen.
- Voor de laatste scènes van Charlotte dient zij op bevallen te staan. Een valse buik en aangepaste kledij is dus te voorzien.

KORTE INHOUD

Charlotte, een twintigjarige vrouw, werd in haar appartement vermoord terug gevonden. Een aantal verdachten komen voor de onderzoeksrechter waar zij al dan niet waarheidsgetrouw op zijn vragen antwoorden. Aan de hand van flashbacks komt de toeschouwer meer te weten over de laatste jaren en het dramatische levenseinde van Charlotte. Beginnen doen we bij het kinderloze koppel Celine en Nicolas Dujardin-Doks die de zestienjarige Charlotte, na vele omzwervingen in diverse pleeggezinnen, als pleegkind in hun ogenschijnlijk ‘doorsnee’ gezin opnemen. Door haar manipulatieve en destructieve karakter ontpopt de dominante Charlotte zich al snel tot een ‘femme fatale’ die op ingenieuze wijze de ‘familiale beerputten’ weet te openen en het hele gezin ten onder dreigt te laten gaan. Vraag is of we de moordenaar tussen de gezinsleden moeten zoeken of zijn er nog andere personages die haar liever dood dan levend zien?

Info voor de regisseur

Bij 'Alias Anaïs' zijn het tempo, het licht en de inleving van de acteurs in hun personage vitaal.

1. Tempo

Het tempo zit niet in sneller spreken of de scènes sneller spelen (*soms het tegenovergestelde*) maar in het tempo van de overgangen tussen de vele scènes. Soms vloeien de flashbacks in elkaar met de ondervragingen en vice versa. Het is belangrijk om deze samensmelting vloeiend te laten verlopen. Zo weinig mogelijk wit laten, soms zelfs geen wit. Besteed dus tijdens de repetitie de nodige aandacht aan het inoefenen van de overgangen. Geef in de monologen de acteurs de tijd om te 'luisteren' naar de vragen van de 'onderzoeksrechter'.

2. Licht.

Het gebruik van het juiste licht is cruciaal. Het is een 'Thriller noir' dus op sommige momenten erg obscuur. Vooral de scènes in de stoel die zich in het heden afspelen dienen duidelijk onderscheiden te worden van de flashbacks zodat het publiek mee is. Geen felle lichtschakeringen maar sobere en soms sombere belichting. Ik laat het aan de regisseur om de juiste lichtmix tussen de scènes te vinden.

3. Inleving van de acteurs in hun personage.

In 'Alias Anaïs' is de inleving van de acteurs in hun personage belangrijk. De emoties, de rustpauzes, lichaamstaal, zijn key om 'Alias Anaïs' geloofwaardig op de scène te brengen. Vooral in de stoelscènes, waar het publiek de rol van de onderzoeksrechter overneemt, dient de acteur het publiek met zijn emoties en lichaamstaal te bespelen. De kleine monologen moeten gevoelig en overtuigend gebracht worden met aandacht voor intonatie en rustpauzes. Emoties moeten snel kunnen wisselen tussen en in de scènes. Dit vergt een grote inspanning en concentratie van de acteurs. De interactie met het publiek dient vanuit die emotie te komen. Daarom is het voor de acteurs aangewezen om de achtergronden en karakters van hun eigen en van de andere personages te kennen. Om u hierin bij te staan werd een volledige dramaturgische fiche opgesteld. U kan deze, bij interesse, elektronisch opvragen bij Toneelfonds Janssens of een mailtje sturen via het contact op www.toneelfonds.be/auteurs of www.kremel.be. In dit document vindt u ook wat uitleg terug over het genre 'Thriller Noir'

4. Franse tekst. In Alias Anaïs wordt het karakter 'NICO :las Dujardin' gespeeld door een personage met Franstalige tongval. Indien dit een belemmering zou zijn voor de acteur om deze rol te spelen mag alle Franse tekst door het Nederlands worden vervangen.

EERSTE DEEL

Scène 1 : Dirk Drosselaars eerste maal in stoel

(Volledig black. Spot op één van de twee stoelen vooraan. Dirk Drosselaars komt binnen, kijkt even naar het publiek, knikt en gaat zitten. Hij wordt ondervraagd door een denkbeeldige onderzoeksrechter.)

DIRK : Goeddag... dank u... Dirk Drosselaars, 39. Gehuwd, geen kinderen. Twaalf jaar werkzaam als orthopedagoog en pleegzorgbegeleider binnen Pleegzorg Vlaanderen.... Charlotte Dekkers? Ik heb het in de krant gelezen. Het is verschrikkelijk, er zijn geen woorden voor.... Zij was een pleegkind, de laatste vijf jaar was ik haar mentor vanuit Pleegzorg Vlaanderen.... Ze heeft het niet makkelijk gehad. Haar leven was een aaneenschakeling van vallen en terug opstaan. Sinds haar zevende was ze gerechtelijk geplaatst. Vader alcoholicus en uiterst agressief vooral wanneer hij dronken was en moeder...tsja...borderliner, niet direct een gezonde cocktail voor een warm en genegen nest. Zij werd dan ook in de langdurige pleegzorg geplaatst....Dat betekent voor minimum één jaar of langer. In de daaropvolgende jaren heeft Charlotte 6 pleeggezinnen doorlopen. Bij het laatste, dit van Celine en Nicolas, is ze op haar 16^e opgenomen. Celine runt een rusthuis, haar man was schilder, kunstschilder om precies te zijn. Het gezin was kinderloos en door onze diensten geschikt bevonden als pleeggezin.

Scène 2 : Flashback - Charlotte arriveert in het nieuwe gezin

(Celine zenuwachtig.)

CELINE : Nico! Allez jong, ze kunnen elk moment hier zijn.

NICO : *(Voice off)* J'arrive!

(De bel gaat. Celine gaat even af en komt terug binnen. In haar zog Dirk en Charlotte. Charlotte is nonchalant en ongeïnteresseerd, kauwgom in de mond, ze is modern gekleed. Ze draagt een rugzakje en heeft een grote koptelefoon rond haar nek hangen. Ze speelt met haar smartphone.)

CELINE : Kom binnen alstublieft! ...Nico!

DIRK : Steek die smarhpone weg.

(Charlotte zucht en steekt hem weg.)

U heeft haar spullen goed ontvangen?

CELINE : Ja, dank u. Ik heb ze op haar slaapkamer geplaatst.

DIRK : Vandaag de grote dag hé Charlotte!

(Charlotte kijkt verveeld rond.)

CELINE : Nico en ik hebben er erg naar uitgekeken... Nico! We hopen dat ge hier heel gelukkig wordt.

CHARLOTTE : *(sarcastisch)* In een rusthuis?

CELINE : Het zijn hier allemaal lieve mensen.

CHARLOTTE : Gij verwacht toch niet dat ik die oude pekes hunne kak ga opkuisen?

CELINE : Daar hebben we onze verpleegkundigen en verzorgenden voor maar als ge graag eens wil helpen...

CHARLOTTE : No fucking way.

(Nicolas komt binnen.)

NICO : Ah voilà notre nouvelle princesse. Salut Charlotte, blij u te zien. *(Hij wil haar omhelzen.)*

(Charlotte duwt hem bruusk weg.)

Excusez-moi. Monsieur Drosselaars. *(Geeft hand.)*

DIRK : Mijnheer Dujardin. Bon, ik denk dat Charlotte in goede handen is. U heeft mijn gegevens mocht u nog vragen of opmerkingen hebben.

CELINE : Ik denk dat alles duidelijk is afgesproken. We hopen dat Charlotte het hier naar haar zin zal hebben.

DIRK : Charlotte gij gedraagt u?

CHARLOTTE : Hmm.

CELINE : Nico, brengt gij Charlotte naar haar kamer. Dan laat ik mijnheer Drosselaars buiten.

NICO : Bien sùr chérie.

(Bij het af gaan.)

DIRK : Ik kom eind van de week langs om haar kamer te inspecteren en nog wat documenten te regelen.

CELINE : Geen probleem.

NICO : Très bien monsieur..

(Dirk en Celine af.)

Kom Charlotte, ik toon u uw nieuw ingerichte prinsessenkamer.

CHARLOTTE : Ik ben geen baby hé!

NICO : Nee, een grote puber. Hihi

CHARLOTTE : *(sarcastisch)* Grappig! Gij zijt dus schilder?

NICO : Kunstschilder!

CHARLOTTE : Blote tietten?

NICO : Landschappen en stillevens. Volg mij maar.

CHARLOTTE : Blote tietten dus.

(Beiden af.)

Scène 3 : Céline eerste maal op stoel

(Celine gaat naar de stoel vooraan.)

CELINE : Deze stoel?... *(Zet zich.)* Celine Doks, 37 jaar mijnheer de onderzoeksrechter. Onlangs gescheiden van mijn tweede man Nicolas Dujardin. Ik run ondertussen 8 jaar het privérusthuis ‘Zonneweelde’ in de Keizerstraat. Het was eigendom van mijn ouders. Na de dood van mijn moeder heb ik de leiding overgenomen...Mijn vader? Ja die helpt sporadisch nog met de boekhouding.... 95 bewoners, mijnheer... Waarom pleeggezin? Ja ziet u eh...mijn beide huwelijken zijn kinderloos gebleven en daarom dachten we... Hoe zegt u? Waarom geen adoptie? Ik zou wel willen maar voor adoptie zijn de wachtlijsten enorm lang en daarenboven heb ik een druk zakelijk leven. Charlotte was toen in ieder opzicht voor ons de beste optie. We konden haar een goede thuis geven zonder haar constant te moeten pampieren, letterlijk dan.

Scène 4 : Nicolas eerste maal in de stoel

NICO : Nicolas Dujardin, 43 jaar, peintre, kunstschilder, maître d’art. Nico pour les amis en celibataire. Enfin vijf maanden geleden gescheiden van Celine Doks. Ik heb verschillende grote en zeer succesvolle vernissages achter de rug. Vier jaar geleden nog, hier in de stad. U zult al wel van mij hebben gehoord... Nee? Bon... Ja ik heb Charlotte gekend. Zij was ons pleegkind. Ik was toen nog samen met Celine. We zijn enkele maanden na haar vertrek gescheiden Waar ik schilderde? In een oude gerenoveerde schuur achteraan de tuin van het rusthuis. Nu heb ik een klein atelier aan de andere kant van de stad. ...Landschappen en stilleven, geen moderne kunst, dat is niet mijn ding... Charlotte? Wat wilt u dat ik zeg over Charlotte? Zij was zeer levendig, niet op haar mond gevallen, ook wat plaagstok maar toch eh zeer sympathiek!

Scène 5 : Flashback - Charlotte en Nico

(Charlotte heeft een schilderij vast, Nico zit nog op de stoel vooraan.)

CHARLOTTE : Is dit een landschap of een stilleven?

NICO : Wat?

CHARLOTTE : Dit hier, met die blote griet op! *(Op het schilderij ligt een naakt jong meisje.)*

NICO : Zit ge nu al in mijn privé te neuzen? Zet dat terug!

CHARLOTTE : Oei? Mag het vrouwke niet weten dat gij jonge meisjes in hunne pure schildert?

NICO : Zet dat terug!

CHARLOTTE : Ze heeft toch life geposeerd?

NICO : Dat zijn uw zaken niet. Zet dat terug heb ik gezegd!

CHARLOTTE : Ik dacht het al! Celine weet hier nougabollen van?

NICO : Geef hier!Geef hier! *(Neemt het schilderij af.)*

CHARLOTTE : Rustig Nico, rustig!

NICO : Gij zwijgt hierover tegen Celine, compris?

CHARLOTTE : Ah ja, als ze u buiten smijft zijt ge uwe geldschieter kwijt. Want zeg nu zelf, van die verfbrol zult ge niet rijk worden hé Picasso!

NICO : Dat schilderij was op vraag van het model en daarmee basta.

CHARLOTTE : Wat betaalde ze ervoor? Of was 't in natura?

NICO : Ta gueule!

CHARLOTTE : *(Vals verbaasd)* Nee!... Hebt gij haar betaald?

NICO : Vas-t'en! Laat me gerust.

CHARLOTTE : Zoudt gij mij als model zien zitten?

NICO : Quoi?

CHARLOTTE : Mij schilderen, zoudt ge dat willen Nico? *(Ze draait sensueel rond Nico.)*

NICO : Eh...

CHARLOTTE : Ik hier naakt voor u op het bed terwijl gij mij met uw klein penseeltje op doek schildert.

NICO : Eh...

CHARLOTTE : En daarna...BANG! Volle gas poepen!....Wat denkt ge?

NICO : Ehzoudt ge dat willen?

CHARLOTTE : Zot! Hahahaha! Met u zeker? Hahahaha!

(Charlotte Laat boze Nico achter. Fast fade out.)

Scène 6 : Dirk Drosselaars tweede maal op stoel

DIRK : Charlotte was een...hoe zal ik het zeggen... een soort opportunistische kameleon.

Ze paste zich aan elke situatie aan en haalde er telkens het beste voor zichzelf uit. Van jongs af was ze heel zelfstandig, intelligent, had een ongelooflijk sterk karakter, kon zowel manipulatief als meegaand zijn. Het ene moment gesloten en dwars, het andere lief en toegankelijk.....Ja, het pleeggezin was hiervan op de hoogte gesteld. Voor Celine en Nicolas was haar zelfstandigheid zeker een pluspunt.

Scène 7 : Flashback - Celine en Charlotte

(Charlotte zit op bed koptelefoon op. Celine boos binnen.)

CELINE : Charlotte! Charlotte!

(Charlotte luistert niet, Celine rukt haar koptelefoon af.)

CHARLOTTE : Wat? *(Kijkt terug op haar smartphone.)*

CELINE : De bewoners beweren dat gij geld bij hen steelt! Wat hebt ge daarop te zeggen?

(Charlotte reageert niet en zet haar koptelefoon terug op. Celine doet hem terug af.)

Antwoord op mijn vraag.

CHARLOTTE : Welke vraag?

CELINE : Ge hebt mij goed genoeg verstaan. Ik wil dat ge al wat ge gestolen hebt teruggeeft en ge van de kamers van de bewoners wegblijft of ik bel Dirk en gooi u hier buiten. Verstaan?

CHARLOTTE : *(Kijkt Celine strak in de ogen. Rustig)* Weet ge wat, zal ik Dirk bellen om te vragen dat hij de zorginspectie eens op uw rusthuis afstuurt? Dan kunnen ze die kamers van die verwaarloosde demente oudjes, die in hun eigen viezigheid zichzelf niet terugvinden, eens grondig controleren.wacht... Dirk... *(Ze zoekt zijn nummer in haar smartphone.)*

CELINE : *(boos af.)* Kreng!

(Charlotte glimlacht en zet haar koptelefoon terug op. Fade out.)

Scène 8 : Tom Doks eerste maal in stoel

(Tom zenuwachtig.)

TOM : Tom Doks mijnheer de onderzoeksrechter, 59 jaar en weduwnaar sinds 10 jaar... Ja, ik ben de vader van Celine. Mijn vrouw zaliger en ik hadden vroeger twee rusthuizen. Eentje hier in de stad waar ik verantwoordelijk voor was en één twintig kilometer verder op waar Fabienne, eh mijn vrouw de CEO was... Nee, het andere rusthuis is er niet meer. Een brand tien jaar geleden. Mijn vrouw is erin gebleven toen ze enkele bewoners wou redden. Met het geld van de verkoop van de gronden en hetgeen we van de verzekering trokken hebben we onze bestaande faciliteit hier in de stad uitgebreid van 40 naar een capaciteit van 95 bewoners... Ik ben celibatair gebleven. Een vrouw zoals Fabienne is niet vervangbaar... Charlotte? Is het waar wat ze in de krant schreven? God hebbe hare ziel... In mijn ogen was het opnemen van Charlotte, hoe zal ik het zeggen, een bevlieging van mijn dochter. Het feit dat Celine geen kinderen kon krijgen was een trauma voor haar. Neem daar nog bij dat haar eerste man haar daarvoor heeft laten zitten en u begrijpt dat dit voor Celine psychisch heel zwaar was. Adoptie was geen haalbare optie en zo kwam Charlotte in ons leven... Hoe ze was? Zoals elke puber, rebels, moeilijk, eigenzinnig maar ze kon ook heel

charmant en lief zijn. Ik had een goede band met haar. Bij problemen kwam ze eerder naar mij dan naar Celine. Ik denk dat ze in mij een beetje de vaderfiguur zag die ze nooit heeft gehad.

Scène 9 : Flashback - Charlotte en Tom

(Charlotte komt binnen, Tom zit nog steeds op de stoel. Ze plaatst haar handen voor zijn ogen.)

CHARLOTTE : Wie ben ik? Ge moogt één keer raden.

TOM : De bomma!

CHARLOTTE : Toch niet die oude chagrijnige doos!

TOM : Respect voor mijn moeder hé.

CHARLOTTE : Zagen en klagen en zich met alles en nog wat bemoeien dat is het enige dat ze doet.

TOM : Hebt ge gedronken?

CHARLOTTE : *(Zet zich -benen gespreid- op de knieën van Tom, slaat haar armen rond zijn nek en blaast in zijn gezicht.)* Wat denkt ge?

TOM : Ge moet daar voorzichtig mee zijn. Voor ge het weet zijt ge verslaafd.

CHARLOTTE : Zijt gij verslaafd?

TOM : God behoeve me, nee.

CHARLOTTE : Mijn vader, die was verslaafd, goed verslaafd. Ik kan mij zelfs niet herinneren dat ik hem ooit nuchter heb gezien, de vetzak.

TOM : Dat is voorbij, ge moet dat van u af zetten.

CHARLOTTE : *(Sarcastisch)* Hebt gij de dood van uw vrouw ooit van u afgezet? Ik dacht het niet. Ge sleurt alles mee, elke keer weer dezelfde film. Een zatte vader die met een geweer voor uw neus staat, terwijl ons ma bloedend op de grond ligt, één van mijn lieve pleegvaders die om de haverklap laat zien hoe lief hij wel voor mij kan zijn, een andere sadist die mij elke week wel een paar keer slaag gaf omdat ik in zijn ogen een ‘klotenjong’ was, een schattige pleegmoeder die mij midden in de nacht uren in mijne pyjama in de vrieskou zet. Moet ik verder gaan. ..Van mij afzetten, grapjas.

TOM : Het spijt me.

CHARLOTTE : Kunt gij niks aan doen. We lokken het zelf uit zeggen ze. Uitschot zoals ik vraagt het nu eenmaal om misbruikt te worden. Wij zijn toch de weggooigeneratie voor iets hé.

TOM : Zo moogt ge niet praten Charlotte. Iedereen heeft recht op geluk.

CHARLOTTE : Geluk? Ik zit in een vicieuze cirkel Tom, ziet ge dat niet? Eindigen doe ik waarschijnlijk hetzelfde als mijn moeder, doodbloedend op een vuil tapijt, kapotgemaakt door de één of andere loser.

TOM : Stop met zo te denken.

CHARLOTTE : Hoe moet ik dan denken?

TOM : Positief? In alles zit iets positiefs, zelfs in het slechte.

CHARLOTTE : Hoor hem, Tom de Getuige van Jehova?

TOM : Pak uw leven vast Charlotte, maak er iets van. Laat uwe kop niet hangen, doe er iets mee.

CHARLOTTE : Wees gerust, met mijn olifantenvel vecht ik mij wel een weg door deze jungle.

TOM : Bij mij zijt ge altijd welkom, als ik u met iets kan helpen....

CHARLOTTE : Da's lief. Ik denk er juist aan: ik eh zou wat boeken moeten kopen voor 't school.

(Tom haalt zijn portefeuille uit zijn achterzak. Fast fade out.)

Scène 10 : Jeanne Doks-Meuters eerste maal in stoel

(Recht en verbeterd. Spreekt in kranige taal.)

JEANNE : Jeanne Doks-Meuters, 80 jaar mijnheer. Ik woon in een assistentenwoning in het rusthuis van mijn kleindochter. Mijne man zaliger was notaris en politicus, bekend in de wijde omgeving... Tom? Dat is mijn zoon ja. Een goede sloef. Hij laat zich altijd door iedereen inpakken vooral door de vrouwen. Celine, mijn kleindochter, had zo graag een kleine gehad maar ja, de natuur wil niet mee hé. En nadat die eerste schoonprater haar heeft laten zitten kwam ze met die prutser

van een Nicolas aandraven. Onbegrijpelijk wat ze in die profiteur had gezien... Charlotte? Heel dat idee van een pleeggezin daar was ik tegen en ze had beter naar mij geluisterd. Pas op, ik vind het heel erg wat er met Charlotte is gebeurd maar het stond in de sterren geschreven... Ah, met dat kind was geen huis te houden. Frank, onbeleefd, brutaal, een leugenaar. Ze hebben er mee afgezien, ik had het ze voorspeld maar ja, wie luistert er nu naar mij?

Scène 11 : Flashback - Charlotte en Jeanne

CHARLOTTE : *(Voice off)* Bomma! Bomma!....Bomma!

(Jeanne staat recht van haar stoel en wil weggaan. Charlotte in.)

JEANNE : Ik ben uw bomma niet.

CHARLOTTE : Ik zeg dat graag. Ik heb nooit zo een stokoude bomma gehad. In mijn familie haalden ze meestal de vijftig niet. Ofwel dood gezopen ofwel vermoord.

JEANNE : Charlotte alstublieft, let op uw woorden. Wat is er?

CHARLOTTE : Ik heb een geweldig voorstel. Ik ben al een paar keer in het atelier van Nico geweest. Dat is echt wel een heel getalenteerde kunstschilder hé bomma. Vooral zijn naaktportretten zijn heel naturel.

JEANNE : Naaktportretten?

CHARLOTTE : Tsja, dat van u heb ik er nog niet tussen zien staan. Daarom wou ik voorstellen om hem eens een portret van u te laten maken, voor de nabestaanden. Ik zou niet te lang wachten want zo te zien hebt ge niet veel tijd meer.

JEANNE : Oh! *(boos af.)*

CHARLOTTE : *(Sarcastisch)* Is dat geen super goed idee bomma? *(Black)*

Scène 12 Celine tweede maal op stoel

CELINE : Ik geef toe dat ik de controle over Charlotte wat verloor. Ze verdroeg geen tegenspraak, wou altijd haar eigen zin doordrijven en als dat niet lukte kon ze zich een weekend lang opsluiten op haar kamer. Maar we praatten het altijd uit.